

Konstnärlig halt, allvar och personlig närvaro

● **FÖR NÅGRA** säsonger sedan anordnade Gerlesborgsskolan en, vad man kunde kalla konstpsykologisk lekutställning, i vilken man ville pröva betraktarnas kritiska beroende och formbarhet i förhållande till de utställda verkens gömda signaturer. På väggarna kom sålunda att hänga även sådant, som annars aldrig skulle komma upp på en gallerivägg. Omdömena prövades och konstkvalltetsmedvetandet sattes på de hårdaste prov.

● **VAD VAR GJORT** av vem och vilka verk hade den magiska kvalitetstämpeln dold bakom de gömda signaturerna? På samma sätt kan det vara skönt att inte veta för mycket eller ens något alls, när man gör en ny bekantskap. För en recensent kan vetandet t o m förstöra den omedelbara kontakten med de utställda verken.

Helgjuten

Därför var det närmast en knock-out, som mötte mig, när mina ögon började vandra utefter Galleri Avenys väggar. Det var mycket länge sedan jag erfor denna upplevelse. Jag behövde inte söka efter stämningar eller angreppssynpunkter för analytiska lodningar. Målarin-

nan **Marianne Kanter**, som fortfarande i skrivande stund är mig fullkomligt obekant som person, kommer mig till mötes i en sällsamt helgjuten utställning och med en personlig mogenhet som målare som grep mig starkt.

● **MOTIVEN** på de 35 dukarna är de allra vanligaste: stilleben, fönsterutsikter, rivningshus i Haga, landskap och porträtt av både barn och vuxna. Ur dessa ständigt bearbetade motivkretsar har något annorlunda och individuellt trängt fram. Jag kan gå från målning till målning och så gott som hela tiden känna den konstnärliga halten, allvaret och en personlig närvaro.

Kraftiga linjer

På ofta tunt påstrukna grunder i skilda, välavvägda färgplan tättnar de föremålliga partiernas färger och får allt som oftast förstärkning av kraftigare konturerade linjer, markerande former- nas begränsningar eller understrykande en formens och ytans rytmik. Som en driven ljussättare på teatern låter konstnären ljuset falla på strängt begränsade och sparsamt utmätta ställen.

● **IBLAND BLIR** det vita, spolande ljuset till en vår-

● **Som en driven ljussättare på teatern låter Marianne Kanter ljuset falla på strängt begränsade och sparsamt utmätta ställen.**

dags lek i en fönsteröppning (nr 14), ibland förstärker det med en spotlights styrka ett ansiktes själsuttryck eller bidrar till att bygga upp det muskulära spelet i en kropp (nr 11).

Kraftfält

Det finns ett tydligt drag av Helene Schjerfbeck i de första färganslagen och i en stilla begrundan, men sedan går Marianne Kanter sin egen väg. I de trumpna, gåtfulla och slutna barnansiktena lika väl som i de vuxnas strama och avvaktande fysionomier fångar konstnären med psykologisk stringens sina

modellens särdrag och deras ansikten blir ofta till kraftfält och samlande centra. Det är aldrig många färger på Marianne Kanter palett på en gång. Tunga jordfärger ges en säregen lyster mot de fåtaliga klingande accenter hon sätter in av rött, gult eller blått.

● **SOM SAGT.** Här kan man gå länge och göra koloristiska upptäckter. Inom det stränga register hon valt att hantera, har hon skapat en ovanligt bärande och vacker utställning, som pågår t o m den 28 april.

Lennart Didoff